

Interview **Jeugd Lendersprijs**winnaar Tariq Stark

Raymond Creemers

Op de RAVON-dag 2013 ontving Tariq Stark de Jeugd Lendersprijs. Het is de eerste keer dat deze prijs, bestaande uit een sculptuur van een boomkikker en een oorkonde, is uitgereikt. De Jeugd Lendersprijs is in het leven geroepen omdat de laatste decennia veel kinderen en jonge mensen opgroeien in een stedelijk gebied met een leefomgeving met weinig of geen natuur. Onbekend maakt onbemind en dat is een reden waarom natuur niet tot het referentiekader van veel jonge mensen hoort. Als er al sprake is van natuurbeleving is dat vaak via het computerscherm of de iPad.

In een tijd waarin materiële zaken in het algemeen een hogere status hebben dan aandacht voor of kennis van natuur, met zijn ongelooflijke variatie aan soorten, leefwijzen en complexiteit, is het des te opmerkelijker als jonge mensen zich onderscheiden door bijzondere activiteiten op het gebied van natuur in het algemeen of de inheemse reptielen, amfibieën of vissen in het bijzonder.

Tariq heeft de eerste Jeugd Lendersprijs ontvangen als aanmoediging en blijk van waardering voor zijn continue inzet om herpetofauna in Nederland, maar ook ver daarbuiten, onder de aandacht te brengen.

Hij maakt daarbij uitstekend gebruik van moderne communicatiekanalen en is actief als blogger op The Wandering Herpetologist, de Engelstalige nieuwsbrief Froglog en in de Amphibian Specialist Group. Hij is creatief, enthousiast en ondernemend en weet dit goed over te brengen op zijn medestudenten. Naast zijn digitale beschermingsacties is Tariq ook bereid om de handen uit de mouwen te steken bij dierziektenkundig onderzoek en bij de plaatselijke paddenoverzetactie in Leeuwarden, waar hij de nodige publiciteit weet te creëren.

Hoe heb je de prijsuitreiking beleefd?

In één woord: onwerkelijk. Ik had het totaal niet verwacht! Het was mijn eerste RAVON-dag sinds twee jaar en ik had me voorbereid op leuke lezingen en gezellig kletsen met vrienden en bekenden. De twee jaar daarvoor waren we voor herpetologisch onderzoek in het buitenland (Centraal-Amerika en Zuid-Afrika). Volgens mij was ook duidelijk aan mij te zien dat ik oprecht verrast was!

Kun je kort iets over jezelf vertellen, studie, stages en huidige werkzaamheden.

Sinds ik me kan herinneren ben ik al met herpetologie bezig. Toen ik zeven of acht jaar oud was, schreef ik al mijn eigen "veldgidsjes" en maakte ik paddenreservaten in de achtertuin. Die reservaten waren gewoon

Tariq met samples: zakjes kikkers die geswabbed worden voor chytride (*Batrachochytrium dendrobatidis*). Na het swabben wordt elke kikker weer ongedeerd terug gezet. (Foto: Carlijn Laurijssens)

ingegraven teilen en emmers en ik hoopte natuurlijk dat de padden uit de tuin zich hierin zouden voortplanten. Maar helaas, dat deden ze niet. Wel hadden we veel kleine watersalamanders in de kleine vijver die ik later van mijn moeder kreeg. Mijn interesse voor amfibieën en reptielen uitte zich bij mij zowel in het veld als in gevangenschap. Het kweken van deze dieren in gevangenschap hoort er voor mij dan ook gewoon bij en vind ik een aanvulling op het veldwerk. Zo ben ik medeoprichter en voorzitter geweest van de Gekkowerkgroep, heb ik divers werk gedaan voor NVHT Lacerta en haar werkgroepen en ben ik eindredacteur en bestuurslid geweest van de Nederlands Belgische schildpaddenvereniging. Mijn interesse bracht mij er toe HBO Diermanagement (Major Wildlife Management) te studeren op het Van Hall Larenstein te Leeuwarden. Voor mijn major stage ben ik samen met mijn partner in crime Carlijn Laurijsens naar Nicaragua geweest om daar het nevelwoud van de vulkaan Maderas en Mombacho te bemonsteren op Rana virus en *Batrachochytrium dendrobatidis*. Annemarieke Spitzen (RAVON), Frank Pasmans en An Martel (Universiteit Gent) hebben ons toen (2011) al enorm geholpen (en doen dat nog) en het eerste artikel over Rana virus in een populatie roodoogkikker (*Agalychnis callidryas*) in Nicaragua is dit jaar dan ook gepubliceerd! Meer artikelen uit deze veldwerkperiode zijn in de maak en alweer één geaccepteerd voor het blad Mesoamerican Herpetology!

Op het moment ben ik met diverse dingen bezig. Zoals gezegd met de data vergaard in Nicaragua. Zo zijn we met een chytride studie bezig van een langloze micro endemische salamander *Bolitoglossa mombachoensis*, een uitwerpselen studie van het zelfde salamandertje en zijn we aan het uitvogelen wat voor teken we gevonden hebben op de neotropische pad *Incilius coccifer*. In Nederland doen we ook leuke dingen! Samen met Dr. Guex van de Universiteit in Zürich en Annemarieke Spitzen zijn we een onderzoekje aan

Tariq die een Centraal Amerikaanse melkkikker (*Trachycephalus typhonius*) vasthoudt. Niet direct in de hand, want de dieren scheiden een voor de slijmvliezen irriterende stof af terwijl Carlijn er een mooie foto van maakt. Vulkan Mombacho, Nicaragua. (Foto: Marc Monsanto)

het opzetten over *Amphibiocystidium*, een eencellige, schimmelachtige parasiet bij amfibieën. Sinds kort wonen we op de grens van de Achterhoek en Twente en hebben we via Edo Goverse en Mark Zekhuis een prachtige monitoringsroute toegewezen gekregen voor boomkikker en kamsalamander in het Aamsveen bij Enschede. Ook zijn we nog steeds betrokken bij het paddenoverzetproject dat we drie jaar geleden in Leeuwarden begonnen zijn. Dit jaar neemt een nieuw team het van ons over. Enorm spannend maar ook fantastisch om het stokje over te dragen. Als laatste zijn we bezig met een hopelijk mooi project. Carlijn en ik richten een Stichting op omtrent educatie over en onderzoek naar amfibieën. Heel graag zou ik ook nog door willen studeren, liefst in Brussel (Master Herpetology) en me door willen ontwikkelen in amfibieën conservatie.

Hou oud was je nu eigenlijk ten tijde van de uitreiking van de prijs, de lendersprijswinnaar (Matthijs de Vos) was 34 en de jury zocht mense onder de 30.

Ha! Dat zou je moeten vragen aan de mensen die mij genomineerd hebben, waarvoor heel veel dank! Op het moment van uitreiken was ik 30. Toen de prijs uitgereikt werd hoorde ik al

diverse mensen (goede vrienden!) in lachen uitbarsten! Grensgevalletje dus!

Je bent actief op verschillende internationale weblogs en je schrijft opvallend gemakkelijk in het Engels.

Gek genoeg vind ik het makkelijker om te schrijven in het Engels dan in het Nederlands. Nu onderhoud en breid ik mijn internationale netwerk ook graag uit en dan zit je een beetje aan het Engels vast. Daarnaast schrijf ik ook blogjes en artikelen voor de IUCN Amphibian Survival Alliance en de Amerikaanse website The Wandering Herpetologist (waar we ook geld inzamelen voor SOS vuursalamander). Door in het Engels te schrijven bereik je net iets meer mensen.

Zijn er soorten of soortgroepen die je speciale interesse hebben?

Ja! Bij de reptielen hebben gekko's mijn absolute voorkeur. Mensen die mij vooral uit de terrariumwereld kennen weten dat ik vele tientallen soorten gekko's heb gehouden en gekweekt. Ook nu hebben gekko's een prominente rol in mijn collectie al is deze iets meer divers geworden met vooral meer amfibieën. Die laatste groep vind ik dan ook fantastisch! Als ik zou moeten kiezen dan hebben de neotropische salamanders mijn stem, fantastisch

diverse groep diertjes! De absolute topper is *Atelopus limosus* uit Panama voor mij! We hadden de kans een bedreigde laagland populatie te bezoeken in 2011 dankzij Brian Freiermuth en die kans hebben we met beide handen aangegrepen! Ach, eigenlijk kan ik helemaal niet kiezen!

Je verzamelt veel gelijkgezinden om je heen, hoe krijg je dat voor elkaar

Voor mij zijn de mensen die zich bezig houden met herpetologie net zo belangrijk als de dieren zelf. Van dat contact kan ik enorm genieten. Vaak zoek je elkaar ook al snel op. Wat ik erg leuk vind is dat ook de zeer ervaren mensen zo benaderbaar zijn. Zo waren we bijvoorbeeld deze zomer in het Senckenberg museum in Frankfurt om salamandertjes te swabben. Dr. Günther Kohler, curator van de herpetologieafdeling en een specialist in Centraal-Amerikaanse herpetologie waar ik al enkele jaren contact mee had, ontving ons en liet ons de hele collectie achter de schermen zien.

Voor ons onderzoek mochten we zonder supervisie de salamanders (museumexemplaren) swabben. Dat vind ik fantastisch! Mensen die helemaal niets hebben met deze groep beestjes probeer ik er ook bij te betrekken. Mensen enthousiasmeren en een beetje liefde laten voelen voor "herps" is erg belangrijk. Immers, die mensen creëren het maatschappelijk draagvlak voor alle beschermingsprojecten etc. Hoe ik dat doe, ik denk dat de combinatie van enthousiasme en vak inhoudelijke kennis hierin enorm helpen.

Social media en Tariq gaan goed samen. Je enthousiasme en inzet spatten er van af.

Ja, ik facebook, linked in en mail heel wat af elke dag! Dagelijks plaats ik leuke en informatieve berichten over met name amfibieën en als ik een blogje schrijf, probeer ik dat op veel herpetologische- en natuurgroepen te delen. Maar ook leuke velduitjes die we maken en bezoeken aan projecten

plaats ik. Sinds kort ben ik ook lid van de "Amphibian squee army" van de IUCN ASA. Dit houdt in leuke, aandoenlijke maar vooral mooie foto's van amfibieën op hun tijdlijn te laten plaatsen. Dit, om naast al de nare maar belangrijke berichten omtrent de bescherming van deze dieren ook een luchtigere toon te zetten. Zo ben je een beetje ambassadeur voor deze wel zeer bedreigde groep dieren.

Nog tips voor RAVON?

Vooral zo doorgaan! Met name het betrekken van jonge, bevlogen mensen bij RAVON!

Summary

Interview with Tariq Stark 2013

Winner of the Youth Lenders Prize

At the annual meeting of RAVON on November 9th 2013, Tariq Stark received the Youth Lenders Award as mark of appreciation for his work.

Raymond Creemers, RAVON

r.creemers@ravon.nl

Een paartje *Atelopus limosus*, laaglandvorm, in amplexus. Deze bijzondere tropische padjes uit Panama zijn hard getroffen door de schimmel *Batrachochytrium dendrobatidis*. Extra bijzonder om dit koppeltje tegen te komen dus! Colon, Panama. (Foto: Carlijn Laurijssens)

